

**තුන් සුත්‍රවල අර්ථය
පදයෙන් පදය
දැන ගනිමු**

සුඡාය දැරුමල කුසලඤාණ හිමි

උතුම් ධර්ම දානයක් ලෙස පිළිගන්වන්නේ බැතියෙනි

ධර්ම දානය පිණිසයි

පළමු මුද්‍රණය 2012
දෙවන සංස්කරණය 2014

Copyright © 2014 Ven. D. Kusalagnana
All rights reserved.

ISBN:
ISBN-13:

මුද්‍රණය

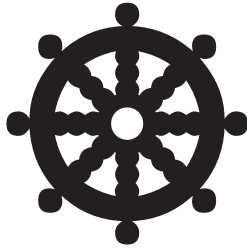

දිමුතු ප්‍රකාශන පුද්ගලික සමාගම
නො.103/A,
නුවර පාර, යක්කල.

දුර: 033-2239662 / 077-8829705

විද්‍යුත් තැපෑල: dimuthupub@yahoo.com

වෙබ්: www.dimuthupublication.com

“ස්වාමීනි, ගොඩක් දෙව්වරුන්, මිනිස්සුන් මංගල කරුණු ගැන සිතුවා. ඒ අයට යහපතක් වෙන්න අපට මංගල කරුණු කියලා දෙන්න.”

-මංගල සූත්‍රය

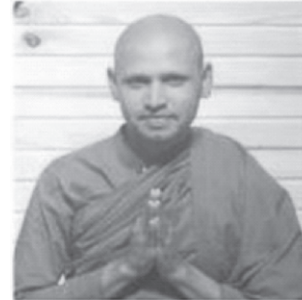
“ආනන්දය, මේ සූත්‍රය මතක තියාගෙන සජ්ඣායනා කරලා මුළු නුවරටම පිරිත් පැන් ඉහින්න.”

-රතන සූත්‍රය

“මහණෙනි, මං ආයුධයක් දෙන්නම්, ඒකත් අරන් නැවතත් ඒ කැලේටම යන්න.”

“ස්වාමීනි, කුමක් ද ඒ ආයුධය?”

-කරණියමෙන් සූත්‍රය

කතුහිමියන්ගේ පණිවිඩය

තුන් සූත්‍රය පදයෙන් පදය අර්ථ සහිත ව දැන ගැනීමට කැමති පිංචතුන් උදෙසා මෙම දහම් පඬුර මහනුවර, සමර්ෆිල්ඩ් නිවසක පැවැත් වූ ධර්ම දේශනාවක දී කරණියමෙන් සූත්‍ර පදයෙන් පදය අර්ථ පැහැදිලි කර දුන් ආකාරය දැක විත්ත ප්‍රසාදයට පත්

ව තුන් සූත්‍රයට ම එසේ අර්ථ සපයා දෙන්නැයි කළ ඉල්ලීමත් එසේ කළහොත් කුඩා පොත් පිංචක් සකසා බෙදා දෙන්නේ යැයි ද යන අදහසත් පණ්ඩුල අලුවිහාරේ මහතා විසින් ගෙන ආ බැවින් මෙම දහම් පඬුර මෙසේ සකසන ලදී. එම පොත් පිංච ම නැවතත් සංස්කරණය කොට පළ කෙරෙන දෙවන අදියර යි මේ.

වැඩි දුර අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා ඉතාලියේ ත්‍රෙන්තෝ විශ්ව විද්‍යාලයයට පැමිණ සිටින අතරතුර මසකින් නිම කිරීමට අදහස් කළ මෙම කර්තව්‍යය සිවු මසක් තිස්සේ වෙහෙස නො බලා කළ බැවින් මෙසේ ඔබ අතට පත් කිරීමට හැකි විය.

මා මෙලොවට බිහි කළ ආදරණීය මෑණියන්ටත්, පියාණන් වන දැනට පැවිදි ව ආරණ්‍යවාසී ව වැඩ වසන පුත්‍ර දැරුණු විමල ස්වාමීන් වහන්සේටත්, පුත්‍ර දැරුණු හේමානන්ද පොඩි හාමුදුරුවන් වහන්සේ ඇතුළු සහෝදර සහෝදරියන්ටත් ධර්මාවබෝධය වේවා!

එසේ ම මා වෙත ප්‍රවෘත්තිය ජීවිතය දායාද කළ මාතර පළාතේ ප්‍රධාන සංඝනායක පුත්‍ර හැට්ඹිවිට ඉන්දරත්ත නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේටත්, ඊට කැපවුණු පුත්‍ර දම්පහල හේමසිරි ලොකු හාමුදුරුවන් වහන්සේ බන්දුල මහතා ඇතුළු සෑම දෙනාටත් නිරෝගී සුව දීර්ඝායුෂ වේවා!

බලගොල්ල බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානාධිපති බඹරගල රාජමහා විහාරාධිපති ගෞරවාස්පද තල්පොත ධම්මචෝති නායක මාහිමිපාණන් වහන්සේගේ ආශීර්වාදය නො වන්නට මේ කිසිදු කටයුත්තක් සිදු නො කෙරෙනු ඇත. උන්වහන්සේගේ උතුම් සසුන් මෙහෙවර නො සිඳී තව බොහෝ කලක් පවතින්නට

උන්වහන්සේට නිරෝගී සුවය සහ දීර්ඝායු ලැබේවා යි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

මෙම කුඩා ග්‍රන්ථය කිසිදු මුදලක් අය නොකොට පරිගණක ගතකරදීමට උපකාරී වූ ඩී. අයි. ජී. වීරසිංහ මහතාට ධර්මාවබෝධය ලැබේවා!

මෙම උතුම් දහම් පඬුර ස්වකැමැත්තෙන් මුද්‍රණය කරවා ඔබ අතට පත්කිරීමට වෙහෙසවූ එන්ගලන්තයේ ලන්ඩන් නුවර කිංස්ටන් විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්ය ලසිත් ප්‍රියංග යසකේතු සොහොයුරාට සහ වමුදි විතානවසම් සොහොයුරියටත් සියලු යහපත සහ සැනසිල්ල මෙන්ම නිර්වාණ අවබෝධය මේ දිනු මනුෂ්‍යය ජීවිතයේදීම සාක්ෂාත් වේවා!

ධර්ම ප්‍රාර්ථනා සමාද්ධි වීමෙන් ඔබටත් උතුම් නිවීමම සැනසිල්ල ම උදා වේවා!

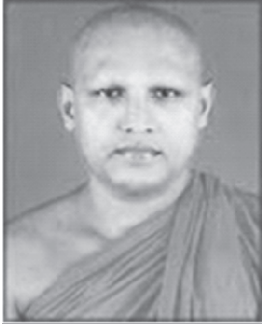
2014 මැයි 25 වන දින
ඇමෙරිකාවේ ධම්මසුඛ භාවනා මධ්‍යස්ථානයේ සිට

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති
සියලු දානයන් අහිබවා ධර්ම දානය ජයගති

පුණ්‍යානුමෝදනාව

තමන් සතු බුදුදහම හා පාලි භාෂාව පිළිබඳ දැනුම මනාව හසුරුවමින් හා දෙස්විදෙස් වල ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතුවලින් ලත් අත් දැකීම් උපයෝගී කරගනිමින් පූජ්‍ය දැරංගල කුසලඤාන ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත මෙම ධර්ම ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කර ධර්ම දානයක් ලෙස බෙදාදීමට අවස්ථාවක් ලබාදීම පිළිබඳව උන්වහන්සේට අපගේ නමස්කාර පූර්වක ස්තූතිය පුදකරන අතර මෙවන් වටිනා ධර්ම ග්‍රන්ථ තව තවත් එළිදැක්වීමට ශක්තිය ධෙධර්යය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.
එමෙන්ම අප මෙලොවට බිහිකර, සාරධර්ම කෙරෙහි නැඹුරුවක් ඇතිකොට මනා ශික්ෂණයක් ලබාදුන් අපගේ දයාබර දෙමව්පියන්ටත්, ශිල්පීය ඥානය ලබාදුන් ගෞරවණීය ගුරුභවතුන්ටත්, අපගේ දිවි ගමන සාර්ථක කර ගැනීමට විවිධ අයුරින් උපකාරකල ඥාති හිතමිත්‍රාදීන් ඇතුළු කළාණ මිත්‍රයින්ටත්, මුද්‍රණ කටයුතු අලංකාර ලෙස කරදුන් යක්කල දිමුතු මුද්‍රණාලයේ අධිපති එච්.එම්.එච්. බණ්ඩාර මහතා ඇතුළු කාර්යය මණ්ඩලයටත් මෙම ගෞතම බුද්ධ ශාසනයේදීම චතුරායඪී සත්‍යය අවබෝධවී උතුම් නිර්වාණාවබෝධය ලබා ගැනීමට මෙම ධර්ම දානය කුසලය උපනිශ්‍රය වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

ලසිත් ප්‍රියංග යසකේතු
වමුදි විතානවසම්

පොත ගැන වදනක් ...

මෙම කුඩා දහම් පඬුර පිළිබඳව වචනයක් ප්‍රකාශ කිරීමට ලැබීම මාගේ සතුටට හේතුවකි.

අප අස්ගිරි මහාවිහාර මහ පිරිවෙනෙහි ආචාර්ය වරයෙකු වශයෙන් සේවය කළ දැරුණු කුසලඤාණ හිමියන් ධර්ම කාරණා සරලව පැහැදිලි කරදීමේ උනන්දුව සහ හැකියාව ඇති

විශේෂයෙන්ම භාවනාව පිළිබඳව බොහෝ දෙනාට ප්‍රසාදය ඇතිවන අයුරින් කියාදීමෙහි හැකියාව ඇති හික්ෂුන් වහන්සේ නමකි.

උන්වහන්සේ අධ්‍යාපනික වශයෙන් රාජකීය පශ්චිත උපාධිය ද, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයන අංශයෙන් ගෞරව ශාස්ත්‍රවේදී ප්‍රථම පන්ති සාමාර්ථයක් ද, කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයන පශ්චාත් උපාධි ආයතනයෙන් පිරිනමන ස්වර්ණ මුද්‍රිකාව හා ශාස්ත්‍රපති උපාධිය ද යන උභය උපාධීන් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් හදාරා, ඉතාලියේ ත්‍රෙන්තෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ පර්යේෂණ ශිෂ්‍යත්වයක් ද ඇමෙරිකාවේ හාවඩ් විශ්වවිද්‍යාලයෙහි වැඩිදුර අධ්‍යාපනය ලැබීමට ශිෂ්‍යත්වයක් ද ලැබීමට වරම් ලැබූ හික්ෂුන් වහන්සේ නමකි.

ඒ අතර උන්වහන්සේ ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ බාහිර කථිකාචාර්යවරයෙකු වශයෙන් හා පල්ලෙකැලේ ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාලයේ කථිකාචාර්යවරයෙකු වශයෙන් ද සේවය කර ඇත.

ඒ සියල්ල අහිඛවා යන නිහතමානී ගුණයෙන් යුතු උන්වහන්සේ දෙස් විදෙස් ධර්ම ප්‍රචාරයෙහි නිරතුරු වෙහෙස වෙමින් විශාල අත්දැකීම් සම්භාරයක් ලබා ඇත.

විශාල ධර්ම ග්‍රන්ථ වෙනුවට මෙවන් වටිනා පොත් සකස්කර ඔබ අතට පත්කිරීම ශාසනික විරස්තිරීයට මහත් සේ උපකාරී වන්නකි. උන්වහන්සේ ඉංග්‍රීසි - සිංහල භාෂාද්වයෙන් ලියා ඇති ග්‍රන්ථ අතර මෙම ග්‍රන්ථයේ ඇති විශේෂත්වයක් වන්නේ ඒ ඒ

සූත්‍රවල නිදාන කථාව සහ ධර්මාවබෝධයට ඇති උපයෝගීතාවය ද පෙළගස්වා තිබීමයි. නිතර දේශනා කරන තුන් සූත්‍රවල අර්ථ දැනගැනීමට ඇති අවස්ථා විරල ය. බොහෝ විට පිරුවාණා පොත් වහන්සේ පරිහරණය කරනු ලබන්නේ හික්ෂුන් වහන්සේ විසිනි. එබැවින් ගිහි ප්‍රජාවට මෙම සූත්‍ර අර්ථවත්ව භාවිතයට අවස්ථා විරල ය. එම අඩුව පුරවාලමින් නිවැරදි උපදෙස් ඇතිව පිළියෙල කර ඇති ඇති මෙම ග්‍රන්ථය හැම කාලයටම ද බාල, තරුණ, මහළු හැම දෙනාටම ද නිවෙස්වල බුද්ධ වන්දනාවේදී සහ නිවසේ පිරිත් සජ්ඣායනාවලදී භාවිතයට ගත හැකි වටිනා ග්‍රන්ථ රත්නයක් වනු ඇත.

මෙවන් ධර්ම කටයුතු තව තවත් ඔබ අතට පත් කරන්නට දැරුණු කුසලඤාණ ස්වාමීන් වහන්සේට නිරතුරු ත්‍රිවිධ රත්නයේ ආශීර්වාදය ලැබේවා! ඔබ සැමටත් ධර්මාවබෝධය ලැබේවා!

ශාස්ත්‍රපති නාරම්පනාවේ ආනන්ද ස්ථවිර,
අස්ගිරි පාර්ශවයේ කාරක සංඝ සභාවේ නියෝජ්‍ය ලේඛකාධිකාරී,
පරිවේණාධිපති, මහා විහාර මහ පිරිවෙන, අස්ගිරිය,
මහනුවර.

පූර්විකාව

පටුන

කතු හිමියන්ගේ පණිවිඩය	iv
පුණ්‍යානුමෝදනාව	vi
පොත ගැන වදනක්	vii
පටුන	ix
පූර්විකාව	x
මහා මංගල සූත්‍රය.....	11
නිධාන කතාව:.....	11
මහා මංගල සූත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය.....	12
රතන සූත්‍රය	15
නිධාන කතාව:.....	15
රතන සූත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය.....	16
කරණියමෙන් සූත්‍රය	25
නිධාන කතාව	25
කරණියමෙන් සූත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය	27
මෙමනිභාවනාවෙන් නිවන් අවබෝධ කළ හැකි ද?... 31	
ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථවලිය	36

සෙත් පිරිත් දේශනාවක දී තුන් සූත්‍රය සප්තධායනා කරන පිළිවෙළක් තිබේ. එනම්, මූලින් ම මහා මංගල සූත්‍රයත්, දෙවනුව ව, රතන සූත්‍රයත් අවසානයේදී, කරණිය මෙන් සූත්‍රයත් සප්තධායනා කොට භවතු සබ්බ මංගලං ආදී ආශීර්වාද ගාථා කීමෙන් අවසන් කිරීම යි. මෙහි සූත්‍ර පෙළ ගස්වා ඇත්තේ එම පිළිවෙළට ය.

අපගේ බෞද්ධ පිංවතුන්ට මෙම සූත්‍ර කට පාඩම් බැවින් වෙන ම සූත්‍ර එකතු කිරීමෙන් කොළ වැඩි කිරීමට අවශ්‍ය නැතැයි සිතමි. මෙහි දී වෙන ම සූත්‍රගත ගාථා පෙන්වා දී ඇත්තේ රතන සූත්‍රයේ පමණි. අනෙක් සූත්‍රවල එසේ කිරීමට අවශ්‍ය නැත.

එසේ ම පාලි කියවීමට නො දන්නා කුඩා දරුවකුට වුව ද කියවීමට හැකි වන අයුරින් සිංහල ලියන ක්‍රමයට මෙහි පාලි වචන ලියා ඇත. එබැවින් නිතර දෙවෙලේ මෙම වටිනා සූත්‍ර අර්ථ පිළිබඳ ව සැලකිල්ලෙන් කියා ඔබටත් ධර්මාවබෝධය ලබා ගත හැකි ය. ඒ ඒ සූත්‍රවල වටිනාකමත්, දේශනා කිරීමට හේතුවත් ඒවායෙහි නිවන් අවබෝධයට ඇති උපයෝගිතාවත් සෑම සූත්‍රයක ම මූලට සහ අවසානයේදී පෙන්වා දී ඇත.

මෙබඳු සූත්‍රවල ඇති වටිනාකම කෙමෙන් කෙමෙන් මගහැරියන යුගයක ඔබගේ භාවනාමය අවබෝධයට සහ ලෞකික අභිවාද්ධියට ද ආරක්ෂාවට ද උපකාරීවන මෙම සූත්‍ර දේශනා තුළ ඇති අර්ථ දැනගැනීම තුළින් බොහෝ භාස්කම් ඔබට අත්විඳීමට හැකිවනු ඇත. මෙම සූත්‍ර දේශනාතුළ විශාල බලයක් ගැබ්ව තිබේ. එම බලයෙන් ඵල ලැබීමට නම් අර්ථ දැන ගත යුතුම ය.

පිරිත් සූත්‍රවල බලය ගැන සඳහන්වන වටිනා ගාථා ධර්මයක් තිබේ. එම ගාථා ධර්මය අසා දැන ගත්තේ මාතර පීක්වැල්ල පන්ථාරාමාධිපතිව වැඩ සිටි අපවත් වී වදාළ මාතර පළාතේ ප්‍රධාන සංඝනායක සරභඤ්ඤ විසාරද උගැරුමුත්තේ සෝමරතන නායක මාහිමිපාණන්ගෙනි. ඒ මෙසේය:

“සම්බුද්ධ දේසික මහග්ග පරිත්ත ධම්මං.
 යෝ සාදරේන සවනං කුරුතේ සම්චිව
 සබ්බන්තරාය භය රෝග ව්‍යාධි ධම්මං.
 ධූරි භවන්ති සලිලං විය පොක්ඛරස්මා”

එහි අර්ථය නම්: “සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මුවින් දේශනා වුණු මහාර්ඝ පිරිත් ධර්මය යමෙක් වෙනත් කටයුතු පසෙක ලා ඉතා ගෞරවයෙන් ශ්‍රවණය කරයි ද, ඔහුගේ සියලු අනතුරු, භය, රෝග, ව්‍යසනයන් නෙළුම් කොළයකට වැටුණු දිය බිඳුව ඉවතට විසි වී යන්නාක් මෙන් දුර්භූත වේ” යන්න යි.

ඔබටත් මේ උතුම් සූත්‍ර දේශනා අවබෝධයෙන් ඔබගේ නිර්වාණාවබෝධය සාක්ෂාත් වේවා!

මහා මංගල සූත්‍රය

නිධාන කතාව:

දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි ඒ ඒ කාලවල ඇති වන කෝලාහල පිළිබඳ ව ධර්මයේ සඳහන් වේ. ඒ අනුව

1. මංගල යනු කුමක් දැ යි තේරුම් ගැනීම සඳහා ඇති වන කෝලාහලය මංගල කෝලාහලය යි.
2. සක්විති රජ කෙනකු පහළ වේ යැයි ඇති වන ආන්දෝලනය සක්විති කෝලාහලය යි.
3. ලෝක විනාශයේ දී ඇති වන කෝලාහලය කල්ප කෝලාහලය යි.
4. බුදුවරයකු පහළ වේ යැයි ඇති වන කෝලාහලය බුද්ධ කෝලාහලය යි.

බුදුන් දවස දඹදිව මංගල යනු කුමක් දැ යි වාදයක් හට ගත්තේ ය. ඒ පිළිබඳ ව එකිනෙකා විවිධ අදහස් දැරූ අතර සමහරෙක් ඇසට පෙනෙන දේ මංගල යැයි කීහ. 'දිට්ඨ මංගලිකා' යන නමින් හැඳින්වුණු මොවුහු ඇසට පෙනෙන හොඳ දෙය මංගල ලෙසත්, නරක දෙය අවමංගල ලෙසත් පිළිගත්හ. තවත් සමහරෙක් කණට ඇසෙන දේ මංගල යැයි කීහ. ඔවුන් හැඳින් වූයේ 'සුත මංගලිකයින්' යනුවෙනි. ඔවුන්ගේ පිළිගැනීම වූයේ කනට ඇසෙන මිහිරි දේ මංගල බවත්, අමිහිරි දේ අවමංගල බවත් ය. ඇතැමෙක් ශරීරයට දැනෙන ස්පර්ශය මංගල යැයි කීහ. 'මුත මංගලිකයින්' නමින් හැඳින්වුණු ඔවුහු ශරීරයට දැනෙන සැපදායක ස්පර්ශය මංගල බවත්, කටුක ස්පර්ශය අවමංගල බවත් පිළිගත්හ. මෙසේ මිනිස්සු තුන් කොටසකට බෙදී තම තමන් ගත් මතය සත්‍යය යැයි ඔප්පු කිරීමට දිගු කලක් මුළුල්ලේ විවාද කළහ. එහෙත් දිනු පක්ෂයක් නැත. දොළොස් වසරක් පුරා පැවති මෙම වාදයෙන් පිරිස් පිල්වලට බෙදී ගිය අතර අවසන් තීරණයකට එළැඹීමට ද නොහැකි විය. මිනිසුන් අතර ඇති වූ මෙම මංගල කෝලාහලය පසු ව දෙවියන් අතර ද පැතිරිණ. ඔවුන්ගෙන් බඹ ලොව වැසි බුහුමයන් අතර ද එය පැතිර ගියේ ය.

සියල්ලෝ ම කොටස්වලට බෙදී වාද කරති. එහෙත්

දිනන්තෙක් නැත්තාහ. මෙම පැනයට විසඳුම් සොයන්නට කල්පනා කළ ශක්‍ය දේවේන්ද්‍රයා එක්තරා දෙවියකු කැඳවා සැවැත් නුවර ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ සිටි බුදුන් වහන්සේ වෙත යවා පැනයට නියම විසඳුම ලබා ගෙන එන්නැයි කීවේ ය. සැණෙකින් තවිනිසා දෙවිලොවින් අතුරුදහන් වූ ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයා සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙරට සම්ප්‍රාප්ත වූයේ ය. මධ්‍යම රාත්‍රියේ ඉතා සිත්කලු ශරීර වර්ණයෙන් මුළු ජේතවනාරාමය ම බබළවමින් පැමිණි දෙවි තෙමේ බුදුරදුන් වෙත ගොස් වැඳ එකත් පසෙක සිටි "බහුදේවා මනුස්සාව මංගලානි අවින්තයුං" ආදී ගාථාවෙන් මංගල ප්‍රශ්නය විචාලේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඊට පිළිතුරු වශයෙන් මංගල කරුණු තිස් අටක් අඩංගු මහාමංගල සූත්‍රය දේශනා කළ සේක. ලෞකික ජීවිතයට අදාළ කරුණු තිස් දෙකකුත්, ලෝකෝත්තර ජීවිතයට අදාළ කරුණු හයකුත් වශයෙන් උභය ලෝක සංසිද්ධි කාරණා තිස් අටක් ඇතුළත් මහා මංගල සූත්‍රය දේශනා කරමින් බුදුන් වහන්සේ මංගල ප්‍රශ්නය විසඳු සේක.

මහා මංගල සූත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය

“ඒවං-මෙසේ, මේ- මා විසින්, සුතං - අසන ලදී,
 ඒකං - එක්, සමයං - කාලයක දී, භගවා - භාග්‍යවතුන් වහන්සේ,
 සාවත්ථියං - සැවැත් නුවර, ජේතවනේ - ජේතවන නම් වූ, අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ - අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයේ, විහරති - වැඩ වසන සේක.
 අථ බෝ අඤ්ඤතරා දේවතා - ඉක්බිති එක් දිව්‍ය පුත්‍රයෙක්,
 අභික්කන්තාය රත්තියා - සිත්කලු රාත්‍රියෙහි (පෙරයම ඉක් ම ගිය විට),
 අභික්කන්ත වණ්ණා - සිත්කලු ශරීර වර්ණයෙන්,
 කේවලකප්පං ජේතවනං - මුළු ජේතවනාරාමය ම,
 ඕභාසෙන්වා - බබුළු වා,
 යේන භගවා - භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක වැඩ සිටි සේක් ද,
 තේනුපසංකමි - එතැනට පැමිණියේ ය.
 උපසංකමිත්වා - එසේ පැමිණ,
 භගවන්තං අභිවාදෙන්වා - භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ,
 ඒකමන්තං අට්ඨාසි - එකත්පස් ව සිටියේ ය.

ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ - එකත්පස් ව සිටියා වූ,
සා දේවතා - ඒදිවා පුත්‍රයා,
හභවන්තං ගාථාය අජ්ඣනාසි - බුදුරදුනට ගාථාවකින් මෙසේ
දැනුම් දුන්නේ ය.
ඛහු දේවා මනුස්සා ව - බොහෝ දෙවියෝත්, මිනිස්සුත්,
මංගලානි අවින්තසුං - මංගල කරුණු සිතූ සේක.
ආකඬිබමානා සොත්ථානං - ඔවුන්ට යහපත පිණිස,
බුද්ධි මංගල මුත්තමං - ඒ උතුම් මංගල කරුණු ගැන දේශනා කරන
සේක්වා.
(1) අසේවනා ව බාලානං - අසත්පුරුෂ බාලයින් ඇසුරු නො කිරීම
ද,
(2) පණ්ඩිතානං ව සේවනා - සත්පුරුෂ පඬිවරුන් ඇසුරු කිරීම ද,
(3) පුජාව පුජනීයානං - පිදිය යුත්තන් පිදීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු තුන) උතුම් මංගලයන් ය.
(4) පතිරූප දේස වාසෝ ව - සුදුසු දේශයක විසීම ද,
(5) පුබ්බේ ව කත පුඤ්ඤතා - පෙර කරන ලද පින් ඇති බව ද,
(6) අත්ත සම්මා පණ්ඩිතං - සිත මනා කොට පිහිටුවා ගැනීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු තුන) උතුම් මංගලයන් ය.
(7) බාහුසච්චං ව - බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති බව ද,
(8) සිප්පං ව - ශිල්ප දැනීම ද,
(9) විනයෝ ව - නීති ගරුක බව ද,
(10) සුසික්ඛිතෝ - යහපත් කටයුතුවල මනා හික්මීම ද,
(11) සුභාසිතා ව යා වාචා - යහපත් වචන කතා කිරීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං (යන මේ කරුණු පහ) උතුම් මංගලයන් ය.
(12) මාතා පීතූ උපට්ඨානං - මවුපියන්ට උපස්ථාන කිරීම ද,
(13) පුත්ත දාරස්ස සංගහෝ - අඹු දරුවන්ට සැලකීම ද,
(14) අනාකුලා ව කම්මන්තා - නිරවුල් රස්සාවල යෙදීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං (යන මේ කරුණු තුන) උතුම් මංගලයන් ය.
(15) දානං ව - දන් දීම ද,
(16) ධම්ම වරියාව - දැනුම් ජීවිතයක් ගත කිරීම ද,
(17) ඤාතකානාංව සංගහෝ - නෑයන්ට සංග්‍රහ කිරීම ද,
(18) අනවජ්ජානි කම්මානි - (ප්‍රාණගාථාදී අකුසලතාවන්ගෙන්
වැළකීම වැනි) නිවැරදි ක්‍රියා ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු හතර) උතුම් මංගලයන් ය.

(19) ආරති විරති පාපා - පවෙහි නො ඇළීම හා ඉන් වෙන් වීම ද,
(20) මජ්ජිමානිකා ව සඤ්ඤමෝ - මත් පැන්වලින් වැළකීම ද,
(21) අප්පමාදෝ ව ධම්මේසු - පමා නො වී කුසල් කිරීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු තුන) උතුම් මංගලයන් ය.
(22) ගාරවෝච - ගරු කිරීම ද,
(23) නිවානෝ ව - යටහත් පැවැත්ම ද,
(24) සන්තුට්ඨි ව - ලද පමණින් සතුටු වීම ද,
(25) කතඤ්ඤතා - කළගුණ දන්නා බව ද,
(26) කාලේන ධම්ම සවණං - සුදුසු කාලයෙහි ධර්මය ඇසීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු පහ) උතුම් මංගලයන් ය.
(27) බන්තිව - ඉවසීම ද,
(28) සෝචවස්සතා - සුවච-කීකරු බව ද,
(29) සමණානං ව දස්සනං - ශ්‍රමණ-හික්ෂුන් වහන්සේ දැකීම ද,
(30) කාලේන ධම්ම සාකච්ඡා - සුදුසු කාලයෙහි ධර්ම සාකච්ඡා
කිරීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු සතර) උතුම් මංගලයන් ය.
(31) තපෝ ව - තපස ද,
(32) බුන්ම වරියං ව - උතුම් බඹසර හැසිරීම ද,
(33) අරිය සච්චාන දස්සනං - ආර්ය සත්‍යයන් නුවණින් දැකීම ද,
(34) නිබ්බාන සච්ඡකිරියා ව - නිවන් අවබෝධ කිරීම ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු හතර) උතුම් මංගලයන් ය.
(35) චුට්ඨස්ස ලෝක ධම්මේහි විත්තං යස්ස න කම්පති - අටලෝ
දහමෙහි යමකුගේ සිත කම්පා නො වීම ද,
(36) අසෝකං - ගෝක නැති බව ද,
(37) විරජං - කෙළෙස් දූවිලි නැති බව ද,
(38) බේමං - බිය නැති බව ද,
ඒතං මංගල මුත්තමං - (යන මේ කරුණු හතර) උතුම් මංගලයන් ය.
ඒතාදිසානි කන්චාන - මෙබඳු මංගල කරුණු සම්පූර්ණ කොට,
සබ්බත්ථ මපරාජ්ජා - සියලු කෙළෙසුන්ට නො පැර දී,
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති - සියලු තැන් හි දී සැපතට යෙහි,
තං තේසං මංගල මුත්තමං - මෙය ඒ සියල්ල තුළ උතුම් ම
මංගලය යි.

ඔබට නිවන් මංගලය ම වේවා!
සාධු! සාධු! සාධු!

රත්න සූත්‍රය

නිධාන කතාව:

බුදුන් දවස විශාලා මහනුවර මහා දුර්භික්ෂයක් ඇති විය. ආහාර නොමැති ව කුසගින්නේ විශාල පිරිසක් මිය ගියහ. ඉවත් නො කළ මළමිනි කුණු වී හැමු දැගඳින් මුළු නුවර ම දුර්ගන්ධවත් විය. එහෙයින් අමනුෂ්‍යයෝ නුවර ආක්‍රමණය කළහ. මේ නිසා තව තවත් මිනිසුන් මිය යන්නට විය.

අධික ලෙස ගොඩ ගැසුණු කුණු වී ගිය මෘතදේහ හේතුවෙන් අභිවාතක නම් ඉතාමත් දරුණු රෝගයක් ඇති විය. මෙලෙස රෝග, දුර්භික්ෂ හා අමනුෂ්‍ය යන තුන් බියෙන් වෙළී ගිය නුවර වැසියෝ මේ බව රජතුමාට දැන් වූහ. බුදුන් වහන්සේ මේ නුවරට වැඩම කරවීමෙන් මෙම දුර්භික්ෂය දුරු කරගත හැකි වෙතැ යි යන්න රජතුමන්ගේ සහ වැසියන්ගේ තීරණය විය.

පසු ව බිම්බිසාර රජතුමන්ගේ අවසරය ඇති ව ලිච්ඡවී රජදරුවන් බුදුන් වහන්සේ හමු වී “ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, විශාලාවේ තුන්බියෙන් වෙළීගිය ජනතාවගේ හිතසුව පිණිස විශාලාවට වඩින්නැ” යි ආරාධනාවක් කළේ ය.

සම්බුද්ධ අණසකින් ලක්ෂයක් සක්වල ආරක්ෂාව සිදු වෙතැ යි සලකා පන්සියක් සංඝයා වහන්සේලා සමඟ විශාලාවට වැඩම කළ බුදුන් වහන්සේ රත්න සූත්‍රය දේශනා කළ සේක. ඒ සමඟ ම ඇද වැටුණු මහා වර්ෂාවෙන් මළ සිරුරු සියල්ල ගංගාවලට ගසා ගෙන ගොස් නුවර පිරිසිදු විය.

ආනන්ද හිමියන් අමතා තථාගතයින් වහන්සේ රත්න සූත්‍රය ඉගෙන පූජා ද්‍රව්‍ය සහිත ව ලිච්ඡවී රජදරුවන් සමඟ විශාලාවේ තුන් පවුරු වටා පිරිත් පැන් ඉසින්නැ යි වදාළ සේක. ආනන්ද භාමුදුරුවන් ද බුද්ධ පාත්‍රයට පිරිත් පැන් ගෙන රත්න සූත්‍රය දේශනා කරමින් මුළු නුවර ම පිරිත් පැන් ඉස්සාහ. මෙලෙස දින හතක් පුරා රත්න සූත්‍රය දේශනා කිරීමෙන් තුන් බිය දුරු විය. නුවර වැසියෝ සැනසුණාහ.

මෙම සූත්‍රය මනා ව අවබෝධ කර ගැනීමෙන් ආරක්ෂාව සලසා ගැනීමටත්, නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් ඔබට හැකි ය. මෙහි ඇති විශේෂත්වය නම් මෙහි අන්තර්ගත ගාථාවල බුද්ධ,

ධම්ම, සංඝ රත්නයන්හි ගුණ ස්වභාවයන් පැහැදිලි ව පෙන් වා දී සියලු ම ගාථා අවසානයේදී ඒ සත්‍ය බලයෙන් යහපත උදා වේවා යි ප්‍රාර්ථනා කිරීමයි. එබැවින් ම මෙම වටිනා සූත්‍රය තුන් පිටකයන් උකහා ගෙන පිරුවාණා පොත් වහන්සේට ඇතුළත් කොට ඇත. ඔබටත් නිවන් අවබෝධය පිණිස මෙම අර්ථ විචරණය මහෝපකාරී වේවා! ලෞකික මෙන් ම ලෝකෝත්තර ආරක්ෂාව අභිවෘද්ධිය සැලසේවා!

සාධු! සාධු! සාධු!

රත්න සූත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය

1. යානීධ භූතානි සමාගතානි - භූමිමානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ - සබ්බේව භූතා සුමනා භවන්තු - අපෝ පි සක්කච්ච සුණන්තු භාසිතං
 යානි - යම්, ඉධ - මෙහි, භූතානි - අමනුෂ්‍ය කෙනෙක්, - සමාගතානි - රැස් වූවාහු වෙත් ද, භූමිමානි වා - භූමියෙහි උපන්නා වූ හෝ, යානිව - යම්, අන්තලික්ඛේ - අහසෙහි සිටින, සබ්බේ ව භූතා - ඒ සියලු අමනුෂ්‍යයෝ, - සුමනා භවන්තු - සතුටු සිත් ඇත්තාහු වෙත් වා. අපෝ පි - තව ද, සක්කච්ච - මනාකොට, භාසිතං - මාගේ වචනය. සුණන්තු - අසත් වා.
 භූමියෙහි උපන්නා වූ හෝ අහසෙහි උපන්නා වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙහි රැස් වූවාහු වෙත් ද, ඒ සියලු භූතයෝ සතුටු සිත් ඇත්තාහු වෙත් වා. තව ද මාගේ වචනය මනාකොට අසත් වා.
2. තස්මාහි භූතා නිසාමේඨ සබ්බේ - මෙත්තං කරෝඨ මානුසියා පජාය - දිවා ව රත්තෝච හරන්ති යෙ බලිං - තස්මා හි නේ රක්ඛඨ අප්පමන්තා
 තස්මාහි - එහෙයින්, භූතා - අමනුෂ්‍යයන්, නිසාමේඨ සබ්බේ - සියල්ලෝ ම මාගේ ධර්මය අසවූ, මෙත්තං කරෝඨ මානුසියා පජාය - මනුෂ්‍ය ප්‍රජාව කෙරෙහි මෙමඳුණින් කරවූ, දිවා ව රත්තෝච - රැ දාවල්හි, හරන්ති යෙ බලිං - තොපට පූජා ගෙනෙත් ද?, තස්මා හි - එහෙයින්, නේ - ඔවුන්, රක්ඛඨ අප්පමන්තා - අප්‍රමාදී ව රකිවූ.

අමනුෂ්‍යයා, (යම් කරුණක් සඳහා) තෙපි රැස් ව සිටින්නාහු ද? සියල්ලෝ ම මාගේ ධර්මය අසවු. මනුෂ්‍ය ප්‍රජාව කෙරෙහි මෙම ක්‍රියා කරවු. යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් රැ දාවල්හි තොපට පූජා ගෙනෙත් ද? එහෙයින් රකිවු.

3. යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා - සග්ගේසු වායං රතනං පණිතං න නෝ සමං අත්ථි තථාගතෝන - ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණිතං - ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු

යං කිඤ්චි - යම් කිසි,චිත්තං - ධනයක් (වේ ද), ඉධ වා - මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයෙහි හෝ, හුරං වා - අවශේෂ ලෝකයෙහි, - සග්ගේසු වා - දිව්‍ය ලෝකයන්හි හෝ, යං රතනං පණිතං - යම් ප්‍රණීත රත්නයක් වේ ද?, න නෝ සමං අත්ථි තථාගතෝන - තථාගතයින් හා සමාන ධනයක් හෝ රත්නයක් හෝ නැත් ම ය, ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණිතං - බුදු රදුන් කෙරෙහි මෙය ද ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි, ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

මනුෂ්‍ය ලෝකයෙහි හෝ අවශේෂ ලෝකයෙහි හෝ යම් ධනයක් වේ ද, දිව්‍ය ලෝකයන්හි හෝ යම් රත්නයක් වේ ද? ඒ කිසි තැනෙක තථාගතයින් හා සමාන වූ ධනයක් හෝ රත්නයක් හෝ නැත් ම ය. බුදුරදුන් කෙරෙහි මෙය ද ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

4. ඛයං විරාගං අමතං පණිතං - යදඡ්ඤා සකාය මුච්චි සමාහිතො න තේන ධම්මේන සමත්ථි කිඤ්චි - ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු

සකාය මුච්චි - ශාක්‍ය කුලයෙහි උපන් මුච්චි තෙම, සමාහිතෝ - සමාධියෙන් සුපිහිටි සිත් ඇතියේ, ඛයං - කෙළෙස් ක්ෂය වන, විරාගං - රාග දුරු කරන, අමතං - අමෘත, පණිතං - ප්‍රණීත වූ, යදඡ්ඤා - යම් නිවනක් නුවණින් අවබෝධ කළේ ද, න තෙන ධම්මේන සමත්ථි කිඤ්චි - ඒ නිර්වාණ ධර්මය හා සමාන වූ කිසි රත්නයෙක් නැත, ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං - මෙය ද ධර්මයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි, ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු - ඒ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

ආර්ය මාර්ග සමාධියෙන් සුපිහිටි සිත් ඇති ශාක්‍ය කුලයෙහි උපන් මුච්චි තෙම රාගාදීන් ඝෂය වන්නා වූ රාගාදියෙන් වෙන් වූ ප්‍රණීත යම් නිවනක් නුවණින් අවබෝධ කළේ ද, ඒ නිර්වාණ ධර්මය හා

සමාන වූ කිසි රත්නයෙක් නැත. මෙය ද ධර්මයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි. ඒ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

5. යං බුද්ධ සෙට්ඨෝ පරිවණ්ණයී සුචිං - සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤ මාහු - සමාධිනාතේන සමෝ න විජ්ජති - ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු

යං බුද්ධ සෙට්ඨෝ - බුද්ධ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙමේ, පරිවණ්ණයී සුචිං - ඉතා සිරිසිදු යමක් ප්‍රශංසා කොට ප්‍රකාශ කෙළේ ද?, සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤ මාහු - (එම ධර්මය) ආනන්තරික සමාධියකි කියති, සමාධිනාතේන සමෝ න විජ්ජති - ඒ සමාන වූ අන් කිසි සමාධියක් නැත,ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං - මෙය ද ධර්මයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

බුද්ධ ශේෂ්ඨ තෙමේ ඉතා සිරිසිදු යමක් ප්‍රශංසා කොට ප්‍රකාශ කෙළේ ද? එය ආනන්තරික සමාධියකි කියති. ඒ සමාන වූ අන්කිසි සමාධියක් නැත. මෙය ද ධර්මයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

6. යේ පුග්ගලා අට්ඨ සතම්පසත්ථා - චත්තාරි ඒතානි යුගානි භොන්ති තේ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා - ඒතේසු දිත්තානි මහජ්ජලානි ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිතං - ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු

යේ පුග්ගලා අට්ඨ - යම් අෂ්ටාර්යය පුද්ගල කෙනෙක් වෙත් ද,සතම්පසත්ථා - බුද්ධාදී සත් පුරුෂයින් විසින් පසස්නා ලද,චත්තාරි ඒතානි යුගානි භොන්ති - ඔවුහු යුග සතරක් වෙති,තේ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා - බුදුන්ගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආර්යය පුද්ගලයෝ දක්ෂිණාවට සුදුසු වෙති,ඒතේසු දිත්තානි මහජ්ජලානි - ඔවුන් කෙරෙහි දුන් දානයෝ මහත් ඵල ඇත්තාහු වෙති. ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිතං - මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රණීත වූ රත්න භාවයෙකි,ඒතේන සචචේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

බුද්ධාදී සත්පුරුෂයින් විසින් පසස්නා ලද යම් අෂ්ටාර්යය පුද්ගල කෙනෙක් වෙත් ද, ඔවුහු යුග සතරක් වෙති. බුදුන්ගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආර්ය පුද්ගලයෝ දක්ෂිණාවට සුදුසු වෙති. ඔවුන් කෙරෙහි දුන් දානයෝ මහත් ඵල ඇත්තාහු වෙති. මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි

ප්‍රණීත වූ රත්නභාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

7. යේ සුප්ප යුත්තා මනසා දල්හේන - නික්කාමිනෝ ගෝතම සාසනමිහි තෙ පත්තිපත්තා අමතං විගය්හ - ලද්ධා මුධා නිබ්බුතීං භුඤ්ජමානා - ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

යේ - යම් රහත් කෙනෙක්, සුප්ප යුත්තා මනසා දල්හේන - මනා කොට යෙදුනාහු ස්ථීර සිතින්, නික්කාමිනෝ - සියලු කෙළෙසුන්ගෙන් නික්මුණාහු, ගෝතම සාසනමිහි - ගෞතම ශාසනයෙහි, තෙ - ඔවුහු, පත්තිපත්තා - පැමිණිය යුතු රහත් ඵලයට පැමිණියාහු වෙති, අමතං විගය්හ - නිවනට බැස, ලද්ධා මුධා නිබ්බුතීං භුඤ්ජමානා - ඵල සමවත් සුවය ලැබ අනුභව කරන්නාහු (වෙති), ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රණීත වූ රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

යම් රහත් කෙනෙක් ගෞතම ශාසනයෙහි මනා කොට යෙදුනාහු ස්ථීර සිතින් සියලු කෙළෙසුන් ගෙන් නික්මුණාහු ද, ඔවුහු නිවනට බැස ඵල සමවත් සුවය ලැබ අනුභව කරන්නාහු පැමිණිය යුතු රහත් ඵලයට පැමිණියාහු වෙති. මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රණීත වූ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

8. යථින්ද ඛිලෝ පඨවිංසිතෝ සියා - චතුබ්බිචාතේහි අසම්පකම්පියෝ තපුපමං සප්පුරිසං වදාමි - යෝ අරියසච්චානි අචේච්ච පස්සති ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

යථින්ද ඛිලෝ - ඉන්ද්‍රබිල නම් වූ කණුව යම් සේ, පඨවිංසිතෝ සියා - පොළොව ඇතුළට පිවිස සිටියේ, චතුබ්බිචාතේහි - සිවු දිගින් හමන සුළඟින්, අසම්පකම්පියෝ - සොළවාලිය නොහැකි වන්නේ ද? තපුපමං සප්පුරිසං වදාමි - ඒ සත් පුරුෂයා ඵලද ඉන්ද්‍රබිලය හා සමාන කොට කියමි. යෝ අරියසච්චානි අචේච්ච පස්සති - යමෙක් ආර්ය සත්‍යයන් නුවණින් බැස දැකී නම්, ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - මෙය සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රණීත රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයනට සෙත් වේවා.

ඉන්ද්‍රබිල නම් වූ කණුව යම් සේ පොළොව ඇතුළට පිවිස සිටියේ සිවු දිගින් හමන සුළඟින් සොළවාලිය නොහැකි වන්නේ ද? යමෙක් ආර්ය සත්‍යයෙන් නුවණින් බැස දැකී නම් ඒ සත් පුරුෂයා ඵලද ඉන්ද්‍රබිලය හා සමාන කොට කියමි. මෙය සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රණීත භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයනට සෙත් වේවා.

9. යේ අරිය සච්චානි විභාවයන්ත. - ගම්භීර පඤ්ඤෙන සුදේසිතානි කිඤ්චාපි තේ හොන්ති භුසප්පමන්තා - න තේ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති - ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

යේ - යමෙක්, ගම්භීර පඤ්ඤෙන - ගැඹුරු නුවණ ඇති සර්වඥයන් වහන්සේ විසින්, සුදේසිතානි - මැනවින් දේශිත, අරිය සච්චානි - ආර්ය සත්‍යයන්, විභාවයන්ති - තමනට ප්‍රකට කෙරෙත් ද?, කිඤ්චාපි තේ හොන්ති භුසප්පමන්තා - ඔවුහු කිසිසේත් බොහෝ සේ පමා වුවත් - න තෙ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති - අටවන භවයක් නම් නොගනියි (භව භතක් තුළ අර්භත් භාවයට පත් වේ). ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි, ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

යමෙක් ගැඹුරු නුවණ ඇති සර්වඥයින් වහන්සේ විසින් මැනවින් දේශිත ආර්ය සත්‍යයන් තමනට ප්‍රකට කෙරෙත් ද? ඔවුහු කිසිසේත් බොහෝ සේ පමා වූවෝ වෙත් ද, ඔවුහු අටවන භවයක් නම් නො ගනියි. මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

10. සභාවස්ස දස්සන සම්පදාය - තයස්සුධම්මා ජහිතා භවන්ති සක්කාය දිට්ඨි විචිකිච්ඡනඤ්ච - සීලබ්බතං වාපි යදන්ථි කිඤ්චි - චතුභපායේහිව විප්පමුත්තෝ - චෂාභියානානි අභබ්බෝකාතුං - ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං - ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

සභාවස්ස දස්සන සම්පදාය - දර්ශන සමාප්තිය සමඟ ම, සක්කාය දිට්ඨි - තමාගේ යන හැඟීම නිසා ඇතිවන සක්කාය දිට්ඨිය ද, විචිකිච්ඡනඤ්ච - කළ නොකළදැ පිළිබඳ සැකය හෙවත් විචිකිච්ඡාව ද, සීලබ්බතං වාපි යදන්ථි කිඤ්චි - නිවනට අදාළ වේ යැයි සිතා යම්කිසි බැසගත් ව්‍යාජ ප්‍රතිපදාවක් හෙවත් සීලබ්බත

පරාමාසයෙක් ඇත්නම් එය ද යන, තයස්සධම්මා ජහිතා භවන්ති - සසරට බැඳ තබන බැව් හෙවත් සංයෝජන ධර්ම තුන ඔහු විසින් හරන ලද්දාහු වෙති.වතුහපායේහිව විප්පමුත්තෝ - හේ සතර අපායෙන් මිදුණේ ද වේ. වජ්‍යානන්තරිය කර්ම හා අන්‍ය ශාස්තාවරයකු ඇදහීම ද කරන්නට සුදුසු නො වේ. ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිනං - මෙය සංසයා කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

දර්ශන සමාජනිය සමඟ ම සක්කාය දිට්ඨිය දැවිවිකිච්ඡාව ද යම්කිසි සිලබ්ධත පරාමාසයෙක් ඇත්නම් එය ද යන සංයෝජන තුන ඔහු විසින් හරන ලද්දාහු වෙති. හේ සතර අපායෙන් මිදුනේ ද වේ. පඤ්චානන්තරිය කර්ම හා අන්‍ය ශාස්තාවරයකු ඇදහීම ද කරන්නට සුදුසු නො වේ. මෙය සංසයා කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

11. කිඤ්චාපි සො කම්මං කරෝති පාපකං - කායේන වාචා උද චේතසා වා - අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය - අභබ්බතා දිට්ඨ පදස්ස චුත්තා ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිනං - ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු

සෝ - ඒ සෝචාන් පුද්ගල තෙමේ, කායේන වාචා උද චේතසා වා - කයින්, වචනයෙන් හෝ සිතින්, කිඤ්ඤාපි කම්මං කරෝති - යම් කර්මයක් හෝ පවක් කෙරේ ද? සෝ - හෙතෙම, තස්ස පටිච්ඡාදාය අභබ්බෝ - එය සඟවා ලීමට නො හැක්කේ වෙයි. දිට්ඨපදස්ස - නිවන් දුටුවහු ගේ, අභබ්බතා චුත්තා - පවි සැඟවීමට නොහැකි යැයි කිය යි. ඉදම්පිසංසේ රතනං පණිනං - මෙය ද සංසයා කෙරෙහි ප්‍රණීත වූ රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

ඒ සෝචාන් පුද්ගල තෙමේ කයින්, වචනයෙන් හෝ සිතින් යම් පවක් කෙරේ ද? හෙතෙම එය සඟ වා ලීමට නොහැකි වෙයි. නිවන් දුටුවහු ගේ පවි සැඟවිය නො හැකි යැයි කිය යි. මෙය ද සංසයා කෙරෙහි ප්‍රණීත වූ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

12. වනප්පගුම්බේයථා චුස්සිතග්ගේ - ගිම්භාන මාසේ පඨමස්මිං ගිම්භේ - තපුපං ධම්මවරං අදේසයි - නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය - ඉදම්පි බුද්ධේරතනං පණිනං -

ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු
 යථා - යම් සේ, ගිම්භාන මාසේ - ශ්‍රීෂ්ම සාතුවේ පළමු වැනි බක් මසෙහි, වනප්පගුම්බේ - රුක් ලැහැබිහි, චුස්සිතග්ගේ - පිපුණු අග ඇත්තේ වේ ද? තපුපමං - එබඳු උපමා ඇති, නිබ්බාණගාමිං - නිවනට පමුණු වන, ධම්මවරං - උතුම් ධර්මයක්,පරමං හිතාය - පරම හිත සුව පිණිස, අදේසයි - දෙසී ය. ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණිනං - මෙය බුදුරදුන් කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි. ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු - මෙම සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

ශ්‍රීෂ්ම සාතුවේ පළමු වන බක් මසෙහි රුක් ලැහැබි යම් සේ පිපුණු අග ඇත්තේ වේ ද? බුදුරජ තෙම එබඳු උපමා ඇති නිවනට පමුණු වන උතුම් ධර්මයක් පරම හිත පිණිස දෙසී ය. මෙය බුදුරදුන් කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි. මෙම සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

13. වරෝ වරඤ්ඤා වරදෝ වරාහරෝ - අනුත්තරෝ ධම්මවරං අදේසයි - ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණිනං - ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු

වරෝ - උතුම් වූ,වරඤ්ඤා - නිවන දෙන්නා වූ,වරදෝ වරාහරෝ - නිවන ගෙනදෙන,අනුත්තරෝ - අනුත්තර වූ,ධම්මවරං - උතුම් ධර්මයක්,අදේසයි - දෙසී ය.ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණිනං - මෙය ද බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි.ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

උතුම් වූ නිවන දෙන්නා වූ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් ධර්මයක් දෙසූ සේක. මෙය ද බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සත්ත්වයින්ට සෙත් වේවා.

14. බිණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං - විරත්ත චිත්තා ආයතිකේ භවස්මිං - තේ බිණ බිජා අවිරුළ්භිච්ඡන්දා - නිබ්බන්ති ධිරා යථා යං පදීපෝ - ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිනං - ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු

බිණං පුරාණං - (යම් කෙනකුගේ)පුරාණ කර්ම ගෙවී ගියේ ද,නවං නත්ථි සම්භවං - පහළ වන අලුත් කර්මයකුත් නැත් ද,

ආයතීකේ භවස්මිං - මතු භවයෙහි,විරත්ත චිත්තා - නො ඇලුණ සිත් ඇති, තේ ධීරා - ඒ ධානිමත් රහත් උතුමෝ,බිණ බිජා - ක්ෂය කළ ප්‍රතිසන්ධි විඥාන බිජ ඇති,අවිරුල්භිව්ජන්දා - වැඩෙන ඡන්දයක් නැති,යථා යං පදීපෝ - යම් සේ මේ නිවුණු පහන් මෙන්,නිබ්බන්ති - පිරි නිවෙති.ඉදම්පි සංසේ රතනං පණිතං - මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි උතුම් භාවයෙකි.ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු - මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

යම් කෙනකුගේ පුරාණ කර්ම ගෙවී ගියේ ද, පහළ වන අලුත් කර්මයකුත් නැත් ද, මතු භවයෙහි නො ඇලුණ සිත් ඇති ක්ෂය කළ ප්‍රතිසන්ධි විඥාන බිජ ඇති වැඩෙන ඡන්දයක් නැති ඒ ධානිමත් රහත්හු මේ නිවුණු පහන් මෙන් පිරිනිවෙති. මෙය ද සංඝයා කෙරෙහි උතුම් රත්ත භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

පහත 15, 16, 17 ගාථා තුන ගකු දේවේන්ද්‍රයා විසින් කියන ලදී.

15. යානීධ භුතානි සමාගතානී - භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ - තථාගතං දෙව මනුස්ස පූජිතං - බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

යානි - යම්, ඉධ - මෙහි, භුතානි - අමනුෂ්‍ය කෙනෙක්, සමාගතානි - රැස් වූවාහු වෙත් ද, භුම්මානි වා - භූමියෙහි උපන්නා වූ හෝ, යානිව - යම්, අන්තලික්ඛේ - අහසෙහි හෝ (ඒ අපි), තථාගතං - තථාගතයින් වහන්සේ, දේව මනුස්ස පූජිතං - දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද්දේ ය, ධම්මං නමස්සාම - ධර්මයට නමස්කාර කරමු - සුවත්ථි හෝතු - (මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

පොළොවෙහි උපන් හෝ අහසෙහි උපන් හෝ මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතැන්හි රැස් ව සිටිත් ද, ඒ අපි දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද බුදු රජුන් වැඩිමු.(මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

16. යානීධ භුතානි සමාගතානී - භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ - තථාගතං දෙව මනුස්ස පූජිතං - ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

යානි - යම්, ඉධ - මෙහි, භුතානි - අමනුෂ්‍ය කෙනෙක්, සමාගතානි - රැස් වූවාහු වෙත් ද, භුම්මානි වා භූමියෙහි උපන්නා වූ හෝ, යානිව - යම්, අන්තලික්ඛේ - අහසෙහි හෝ (ඒ අපි), තථාගතං - තථාගතයින් වහන්සේ, දේව මනුස්ස පූජිතං - දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද්දේ ය, ධම්මං නමස්සාම - ධර්මයට නමස්කාර කරමු -

සුවත්ථි හෝතු - (මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

පොළොවෙහි උපන් හෝ අහසෙහි උපන් හෝ මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතැන් හි රැස් ව සිටිත් ද, ඒ අපි දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද ධර්මයට නමස්කාර කරමු. (මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

17. යානීධ භුතානි සමාගතානී - භුම්මානි වා යානිව

අන්තලික්ඛේ - තථාගතං දෙව මනුස්ස පූජිතං - සංඝං

නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

යානි - යම්, ඉධ - මෙහි, භුතානි - අමනුෂ්‍ය කෙනෙක්, සමාගතානි - රැස් වූවාහු වෙත් ද, භුම්මානි වා - භූමියෙහි උපන්නා වූ හෝ, යානිව - යම්, අන්තලික්ඛේ - අහසෙහි හෝ (ඒ අපි), තථාගතං - තථාගතයින් වහන්සේ, දේව මනුස්ස පූජිතං - දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද්දේ ය, සංඝං නමස්සාම - සංඝරත්නයට නමස්කාර කරමු - සුවත්ථි හෝතු - (මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

පොළොවෙහි උපන් හෝ අහසෙහි උපන් හෝ මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතැන්හි රැස් ව සිටිත් ද, ඒ අපි දෙව මිනිසුන් විසින් පුදන ලද ශ්‍රාවක සංඝයා වැඩිමු.(මේ සත්‍ය බලයෙන්) සෙත් වේවා!

උදේ සවස උවදුරු දුරු කර ගැනීම සඳහා භාවිත කළ යුතු උතුම් සෙත් පිරිතකි. රතන සූත්‍රයේ ඒ ඒ කොටස් ගෙන මැතිරීමෙන්, ජප කිරීමෙන් සතුරු කරදර, රෝග පීඩා, අණ වින, වසංගත රෝග, යක්ෂ ප්‍රේත හය දුරු වේ. සතුන්ගෙන් හෝ කෘතීන්ගෙන් වගාවන්ට සිදුවන හානි වැළැක්වේ.

මඛට උතුම් තුනුරුවන් ආනුභාවයෙන් සෙත් වේවා

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

කරණියමෙන්න සූත්‍රය

කරණියමෙන්න සූත්‍රය (මෙන්න සූත්‍රය) බෞද්ධයින් අතර ආරක්ෂක පිරිතක් ලෙස ද භාවනා ධර්මයක් ලෙස ද ඉතා ප්‍රකට ය. තුන් සූත්‍රය ලෙස මහා මංගල සහ රතන සූත්‍රය සමඟ භාවිත වන්නක් වීමෙන් පිරිත දේශනාවන්හි නැති ව ම බැරි අංගයක් වන මෙන්න සූත්‍රය එහි පදයෙන් පදය අර්ථයන් සමඟ දහම් කැමැති ඔබ අතට පත් කිරීමට මෙසේ අදහස් කරමි. මේ සූත්‍ර දේශනාව කුඩා කල පටන් අසන අප එහි අරුත දැන සිටීම වටින්නේ ය. මෙය බුද්ධක නිකායේ ඉතා පැරණි ම ශ්‍රී මුඛ දේශනා සංගෘහිත සුත්ත නිපාතයේ ඇතුළත් දේශනාවකි.

නිධාන කතාව:

බුදු රජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර වැඩ වාසය කරන සමයෙක පන්සියයක් හික්ෂුන් වහන්සේලා සුදුසු කමටහන් ලබාගෙන වස් තුන් මස විවේකී ව බවුන් වැඩීමේ අදහසින් සුදුසු තැනක් සොයා පිටත් ව ගියහ.

උන්වහන්සේලා එක්තරා ගමකට වැඩ ම කළ අවස්ථාවේ දී එහි වාසය කළ මිනිස්සු උන්වහන්සේලාගේ අදහස දැන ගෙන ගම අසල ඇති වන ලැහැබක් ඇතිබවත් එය භාවනාවට සුදුසු බවත් දන් වා සිටියහ. ගමට ඉතා ආසන්න නො වී, ඉතා දුරින් ද නො පිහිටි වන ලැහැබක් බැවින් හික්ෂුන් වහන්සේලාත් ඒ වන ලැහැබට වැඩම කර තම භාවනා කර්මය පටන් ගත්හ.

මේ වන ලැහැබට අරක් ගත් රුක්ෂ දේවතාවුන් සමූහය මේ සිල්වත් හික්ෂුන් වහන්සේලා බිම හිඳිද්දී තමන් උඩ හිඳීම නුසුදුසු යැයි සිතා බිමට බැස්සාහ. ඊළඟ දිනයේත් පිඬු සිඟා වැඩීමෙන් පසු උන්වහන්සේලා පැමිණීමෙන් දේවතාවුන්ට බිමට බැසීමට සිදු විය. මේ ආකාරයට දින කිහිපයක් ගත වීමෙන් පසු දේවතාවුන්ට පෙනී ගියේ මේ යෝගාවචර සඟ පිරිස දිගු කලක් නැවතී සිටිනු ඇති බව ය.

ඔවුහු කතිකා කර හික්ෂුන් වහන්සේලා බිය ගන් වා එළවා දැමීමට උපක්‍රම යෙදූහ. දේවතාවුන් විසින් අමනුෂ්‍ය රූප මළ කඳවල් ආදී බියජනක දෑ මවා පෙන් වීමෙන් ඒ ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ බවුන් වැඩීමට බාධා කළහ. උන්වහන්සේලාගේ

ශරීර සුදුමැලි ව බියෙන්තැති ගැනුණාහ. සිත් එකඟ කළ නොහැකි ව භාවනා අසාර්ථක විය. නමුත් උන්වහන්සේලා කිසිදු හේතුවක් නිසාවත් නිහඬභාවය නොබිඳීමේ අධිෂ්ඨානයෙන් සමාදන් වූ මුනිවන රැකීම හෙවත් මෞන වෘත්තය සමාදන්ව සිටිය නිසා කිසිවෙක් මේ පිළිබඳව කථා නොකළාහ.

දිනක් පැන් ගෙන ඒමටදිය කඩිත්තට ගිය අවස්ථාවේ සංඝ ස්ථවිරයින් වහන්සේ තමන් වහන්සේ මෙන් සෙසු හික්ෂුන් ද ශරීරයෙන් කෘෂ ව වැහැරී සිටිනු දැක මුඛින් වචනයක් පිට නොකර සිටීම එතෙකින් නවතා අනෙකුත් ස්වාමීන් වහන්සේලාගෙන් මේ ගැන විමසා බැලූහ.

“කීමෙක් ද ඇවැත්නි, ඔබ වහන්සේලා ශරීරයෙන් කෘෂ ව සුදුමැලි බවට පත් වූයේ කිනම් කරුණකින් දැ” යි විමසූහ.

ඒ විට තමන් වහන්සේට සේ ම සද්ධම්මාර්ථක අකුණක් හික්ෂුන් වහන්සේලාට ද ඇත්තේ අමනුෂ්‍ය කරදර බව දැන එතැන තමනට භාවනාවට සුදුසු තැනක් නොවන්නේ යැයි සිතූ උන්වහන්සේ පෙරලා බුදුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියහ. පැමිණ තම අත්දැකීම සැල කළහ.

“ස්වාමීනි, මේ විදියේ උපද්‍රවවලට මුහුණ දෙන්න වුණු එම සෙනසුන බවුන් වැඩීමට සුදුසු නැති බව යි පෙන්නෙ.”

“මහණෙනි, මං ආයුධයක් දෙන්නම්, ඒකත් අරන් නැවතත් ඒ කැලේටම යන්න.”

“ස්වාමීනි, කුමක් ද ඒ ආයුධය?”

ඒ ආයුධය තම යි කරණිය මෙන්න සූත්‍රය. මේ දේශනාව ඉගෙන ගොස් මසකට අට වරක් බණ අසන දිනයන් හි දී සජ්ඣායනා කරන්න.මෙය පදනම් කර ධර්මසභාව රැස් වන්න.මෙය කර්මස්ථානයක් ලෙස වඩින්නැ යි” අවවාද දී කරණිය මෙන්න සූත්‍රය දේශනා කළ සේක.

මේ උපදෙස් අනුගමනය කළ එම හික්ෂුන් වහන්සේලා නැවත එම ගම් පෙදෙසට හා වනාන්තරයටම වැඩම කළහ. මෙෙහි විත්තයත් විහිදුවා වාසය කරන හික්ෂුන් වහන්සේලා අභිබවා යන්නට දෙවියනට නොහැකි විය. දෙවිවරු තමනට ලැබී ඇත්තේ උතුම් භාග්‍යයකැයි සිතා මනුෂ්‍යය වේසයෙන් ගමට ගොස් මේ හික්ෂුන් වහන්සේලාට මෙසේ සත්කාර කරන්නැයි කියමින් ගම්වැසියෝ උනන්දු කරමින් හික්ෂුන් වහන්සේලාට උපස්ථාන

කරන්නට පටන් ගත්හ. දේවතාවුන්ගේ හිරිහැර නැති වී ගොස් නීතිපතා දේවදේවතාවුන්ගේ ද උපකාර ලැබ භාවනා කිරීමෙන් වස්තුන් මස අවසානයේ දී උන්වහන්සේලා පන්සිය නමම අර්භත් ඵල සමාප්තියට පත් ව උත්තරීතර නිවන් අවබෝධයෙන් සැනසිල්ල උදා කර ගත්හ.

කරණියමෙන් සුත්‍රයේ අර්ථය පදයෙන් පදය

කරණියමත්ථ කුසලේන (=කරණිය+අත්ථ) - තමාට අර්ථයක් හෙවත් යහපතක් කර ගන්නකු විසින්,
යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච - ඒ ශාන්ත පදය (නිවන) අවබෝධයෙන්,
සක්කෝ - දක්ෂයෙක්,
උජ්ච - සෘජු/අවංක (වූවෙක්),
සුජ්ච - වඩාත්/තමාට සිතින් පවා අවංක (වූවෙක්),
සුවචෝ වස්ස - කීකරු වූවෙක්,
මුදු - මෘදු මෙලෙක් ගුණ දනවන,
අනනිමානී -නිහතමානී (වූවෙක් විය යුතු ය.)
සන්තුස්සකෝ ව - ලද දෙයින් සතුටු වන,
සුභරෝ ව - පහසුවෙන් රැකිය හැකි,
අප්ප කිච්චෝ ව - අල්ප වූ වැඩ කටයුතු ඇති,
සල්ලහුක චුත්ති - ලහුක (හෙවත් සැහැල්ලු) පැවතුම් ඇති,
සන්තින්ද්‍රයෝ ව - සන්සුන් (පස්) ඉඳුරන් ඇති,
නිපකෝ ව - ඥානවන්ත වූ,
අප්පගබ්‍හෝ - (ප්‍රගල්භ නොවන හෙවත්) සැහැසි/රළු නො වූ,
කුලේසු අනනුගිද්ධෝ - කුලයන්හි නොඇලුණු (හෙවත් තමාට උපකාරීයැයි සිතා නොයෙක් හිතවත් පවුල්වලට නොඇලුණු අයකු විය යුතු ය.)
න ව බුද්දං සමාවරේ - කුඩා වූත් සම වූත්,
කිඤ්චි යෙන විඤ්ඤා පරේ - කිසියම් ඒ වෙනත් නුවණැති අයෙකු විසින්,
උපවදෙයුං - ගැරහීමට ලක් විය හැකි කටයුතු නොකර සිටින්නෙකි.

සුඛිනෝ වා - (තමා ඇතුළු සියලු සත්ත්වයෝ)සැපයට පත් වෙත්වා!,
බේමිනෝ හෝන්තු - (තමා ඇතුළු සියලු සත්ත්වයෝ සිතිනුත්)නිදහස් නොබිය වූවෝ වෙත්වා!,
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තා - සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වේවා!
යේ කේච්චි පාණ භුතන්ථි - යම් තාක් පණ ඇතියවුන් සිටින්නේ නම්,
තසා වා - තැනි ගත් හෝ,
ථාවරා වා - ස්ථාවර හෙවත් තැනි නො ගත් (අර්භත්ඵල සමාප්තියට පැමිණි උතුමන් තැනි නො ගත් යන්නෙන් අදහස් වේ/ එසේ නොමැති නම් ස්ථාවර යන්නෙන් බොහෝකල් පවතින හෝ නොසෙල්විය හැකි යන්න අදහස් වේ).
අනවසේසා - ඉතුරු නැති ව ම,
දීසා වා - දිග් වූ හෝ,
යේ මහන්තා වා - මහත් වූ,
මජ්ඣිමා - මධ්‍යම ප්‍රමාණ වූ,
රස්සකා - කෙටි ප්‍රමාණ වූ,
(අ)ණුක - ඉතා සියුම් වූ,
ථුලා- ස්ථුල වූ,
දිට්ඨා වා - දුටු සත්ත්වයින් හෝ,
යේච අද්දිට්ඨා - යම් නුදුටු සත්ත්වයින් ද,
යේ ව දුරේ - යම් දුර සිටින සත්ත්වයින් හෝ,
වසන්ති අච්ඤ්ඤා - නුදුරේ හෙවත් ආසන්නව ප්‍රදේශවල වසන සත්ත්වයින්,
භුතා වා - හටගත් හෙවත් ඉපදුණු හෝ,
සම්භවේසී වා - නො ඉපදුණු, (මවු කුස සිටින හෝ බිත්තර අවස්ථාවේ සිටින හෝ),
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තා - සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් (සිතැති) වේවා!
න පරෝ පරං නිකුඛිබ්බං - එකකු තවකකුට වංචා නො කෙරේ වා!
නානිමඤ්ඤේථ (=න+අනිමඤ්ඤේථ)- හෙළා නො දකිත් වා!
කත්ථචි නං කිඤ්චි - කොතැන කිසිවකුත්,
බ්‍යාරෝසනා - කෝප වී,
පඨිස සඤ්ඤා - ගැටෙන අදහසින්,

නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස - එකකු අනෙකකුට,
 දුක්ඛම්ච්ඡේය්‍ය - දුකකැමැති වන්නේ නැත,
 මාතා යථා - යම් මවක්,
 නියං පුත්තං - තමාගේ පුතු,
 ආයුසා - පණ වැනි ව,
 ඒක පුත්තමනුරක්ඛේ - එක ම පුතාරැකගනියි ද (එනම් මේ මගේ
 එකම පුතා යැයි සිතා සියලු සත්ත්වයන් වෙත මවක් මෙන් මෙන්
 සිත යොමු කිරීමයි),
 එවම්පි - එලෙස ම,
 සඛ්ඛ භුතේසු - සියලු සත්ත්වයින්ට,
 මානසං භාවයේ අපරිමාණං - අපරිමිත වූ මනසක් වැඩිය යුතු ය.
 මෙත්තං ව සඛ්ඛ ලෝකස්මි - සකල ලෝකය වෙත මෙත පතුරු වා,
 මානසං භාවයේ අපරිමාණං - අපරිමිත වූ මනසක් වැඩිය යුතු ය.
 උද්ධං - උඩ ද,
 අධෝ ව - යට ද,
 නිරියං ව - හරහට/දිසානුදිසාවන් ද,
 අසම්බාධං - බාධා නැති ව,
 අවේරං - අවේරී ව,
 අසපත්තං - කොයි දිසාවකවත් සතුරෙක් යන හැඟීම ඇති අයෙක්
 සිතෙහි තබා නොගෙන,
 නිට්ඨං - හිට ගෙන සිටිද්දී හෝ,
 චරං - ඇවිදින විට හෝ,
 නිසින්තෝ වා - ආසනයක හිඳ ගෙන සිටින විට හෝ,
 සයානෝ වා - සයනය කරමින් හෝ,
 යාවතස්ස විගතමිද්ධො - නින්දෙන් වෙන් ව සිටින තාක් හෙවත්
 අවදියෙන් සිටින සෑම විට ම,
 ඒතං සතිං අධිට්ඨේය්‍ය - මෙසේ සිතිය අදිටන් කොට ගත යුත්තේ
 ය.
 බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු - මෙසේ විසීම බ්‍රහ්ම විචරණයකැ යි
 ලොව (නුවණැත්තෝ) කියත්.
 දිට්ඨිංච අනුපගම්ම - (සත්ත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් සිටිත් යන)
 දෘෂ්ටියට නො ගොස්,
 සීලවා - (සිදුරු නැති ව)සිල්වත් වන්නේ,
 දස්සනෙන සම්පන්නො - නිවැරදිව උතුම් ඇත්ත හතර පිළිබඳව

දැක්මෙන් යුතු ව,
 කාමෙසු විනෙය්‍ය ගෙධං - පංචකාමයන් කෙරෙහි ගිජු බව හෙවත්
 ඇලෙන ස්වභාවය හා ගැටෙන ස්වභාවය දුරු කොටගෙන (හෙවත්
 මෙසේ පුහුණු වීම තුළින් අනාගාමී ආර්ය උතුමෙකු වී),
 න හි ඡාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුනරේතීති -කාමයන් කෙරෙහි තිබෙන
 කැමැත්ත හෝ අකමැත්ත දුරුකොට ඇති බැවින් කාමයන් සොයා
 නැවත උපතක් බලාපොරොත්තුවෙන් මවු ගැබක පිළිසිඳගැනීමට
 නො පැමිණෙන්නේ ම ය.

සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වෙත් වා!!!

මේ අන්රස සූත්‍ර දේශනාවේ මෙන් වැඩිමේ උපදෙස්
 මාලාවක් ඇතුළත් වන අතර, එම බුද්ධ වචන භාවනා කර්මයක් දක්
 වා පහසුවෙන් වැඩිමට ඔබටත් හැකි ය. නිවෙසේ දී පිරිත් කියන
 විට ඔබ අර්ථය බලමින් කියවා, මේ අර්ථ ඔබට හුරු කරවා ගෙන,
 නිතර මෙනෙහි කරන විට තම තමනටතමා විසින් ම
 ධර්මාවබෝධයක් සලසා ගත හැකි ය.

මේ සූත්‍රයේ අවසානයට සඳහන් වන පරිදි ඔබත් නැවත
 මවු කුසෙක පිළිසිඳ නො ගැනීමට භාවනා විරියය උපද වන්නේ
 නම් මේ ඔබට සුදුසුම සූත්‍ර දේශනාව යි. මෙමත්‍රිය වඩනවිට
 ඉක්මනින් සිත සමාධිගතවන්නේ යැයි මෙත්තානිසංස සූත්‍රයේ
 ආනිශංස එකොළහෙන් එකක් ලෙස සඳහන් වේ.

මෙමත්‍රී සිතීන් වාසය කිරීමෙන් ඔබට නිරන්තර ආරක්ෂාව
 ලැබෙනු ඇත. එසේ වන්නේ ඔබේ මෙමත්‍රී චිත්තයේ මහිමයෙන්
 සලිත වී යන අමනුෂ්‍යයන් ඔබට කරදර නො කොට, පිං
 බලාපොරොත්තුවෙන් ඔබ ආරක්ෂා කිරීමට පෙළැඹෙන නිසා ය.
 දෙවියෝ ද ඔබ උපද්‍රවලින් වළක්වනු ඇත.
 ඔබේ සිත ද සෑමට සුව සලසන මෙමත්‍රී පිණ්ඩයක් වේවා! මේ දිනු
 මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ දී ම ධර්ම ප්‍රාර්ථනා සමාද කොටගෙන ශාන්ත
 ලක්ඛණ අමා නිවනින් සැනැසීම උදා කර ගැනීමට මේ මහඟු බුද්ධ
 වචන ඔබට නිතිපතා උපකාරී වේවා!

සාධු! සාධු!! සාධු!!!

මෙම ත්‍රිභාවනාවෙන් නිවන් අවබෝධ කළ හැකි ද?

මෙම ත්‍රිභාවනාවෙන් නිවන් අවබෝධ කළ නොහැකියැයි දුර්මතයක් සමාජයේ ගිහි පැවිදි දෙපාර්ශවය තුළම පවතී. මෙය කෙසේ වටහා ගත යුතු ද? මෙබඳු පැනයකට උපකාර කරගත හැකි සුත්‍ර දේශනා බොහෝ වශයෙන් සුත්‍ර පිටකයේ සඳහන් වේ.

සංයුත්ත නිකායේ බොජ්ඣංග සංයුත්තයේ සාකච්ඡා වග්ගයේ සඳහන්වන මෙන්තාසහගත සුත්‍රයට අනුව බොජ්ඣංග ධර්ම¹ වඩමින් මෙම ත්‍රි සිත පැතිරවීමෙන් සිත ඉතා ප්‍රසන්න වී අප්‍රසන්න දේ තුළ පවා ප්‍රසන්න ලෙස සිතින් අරමුණු කිරීමේ හැකියාව ඇති වන බවත් එයින් සුභ විමෝක්ඛය ලබන බවත් සඳහන් වේ. එපමණට වැඩුණු සිත පැවතිය හැක්කේ සිවුවැනි ධ්‍යානය ආශ්‍රිතවය. එබඳු මාදු මොළොක් මෙන් සිතක් වැඩු පසු එම සිත පරිවර්තනයකට බඳුන් වේ. එනම් එසේ වැඩුණු සිතක් යනු කරුණා සහගත සිතක් යන බව යි.

එම සුත්‍රදේශනාවේම සඳහන්වන පරිදි බොජ්ඣංග ධර්ම වැඩීම කරුණා සිත ඔස්සේද සිදුකරගෙන යයි. කරුණා සහගත සිත සියලු සත්ත්වයන්ට පැතිරවීමෙන් සීමාවක් නැතිව සිත පැතිර ආකාසය අනන්ත යැයි ආකාසානඤ්චායතනය යන අරුප් සමාපත්තියට සමවදී. එබඳු සිතක් අසීමිත ප්‍රීතියකින් ඔදවැඩී යයි. එම සිත මුදිතා සිත වශයෙන් හඳුන්වා ඇත. මුදිතා සිත සියලු දිසාවන්ට පැතිරවීමෙන් අනන්ත විඤ්ඤාණය යන සමාපත්තිය තුළ සිත ඇලේ. මෙය විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ලෙස ප්‍රකටව හඳුන්වනු ලැබේ. මෙසේ පැතිර වූ සිත අධික උපෙක්ෂාවකට යෝග්‍යය. උපෙක්ෂාව යනු සැප දුක් වශයෙන්

1 බොජ්ඣංග ධර්ම සතකි. එනම් සිහිය, ධර්ම සංසිද්ධීන් විචාරීම, අවශ්‍යය පමණට විරියය පවත්වා ගැනීම, ප්‍රීතියෙන් යුතු බව, පස්සද්ධි ස්වභාවය, සමාධිය සහ සුඛ දුක්ඛ ආදී දැනීම් නැති උපෙක්ෂා සිත යන ධර්ම හතයි. මෙහි මධ්‍යයේ සඳහන් ප්‍රීතිය යන බොජ්ඣංගය අනෙක් සියලු බොජ්ඣංග ධර්ම සමබරව පවත්වා ගැනීමට උපකාරී කරන ධර්මතාවයකි.

2 අරුප යනුවෙන් හඳුන්වනුයේ ඇස ආදී ඉන්ද්‍රියවලට ගොදුරුවන වක්ඛු රූප ආදී රූප පිළිබඳ සිත නොඅලවන බැවිනි.

විඳීමේ අරමුණු ඉක්මවා ගිය ඉතා සියුම් චිත්ත ස්වභාවයකි. මෙන්තාසහගතසුත්‍රදේශනාවට අනුව එබඳු සිත කිසිවක් නැත්තේය යන සඤ්ඤාව අරමුණු කොට ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට බැස වාසය කරයි.

මෙම ත්‍රිය, කරුණාව, මුදිතාව සහ උපෙක්ෂාව එපමණකට වැඩු සිතක් ඉතා බලවත් සිතකි. එයින් පසුවට ඇත්තේ සඤ්ඤා වශයෙන් ගැනීමට තරම් කිසිවක් ඇත්තේද නැති නැත්තේද නැති ඉතා සියුම් චිත්ත ස්වභාවයකි. එය නේව සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය යි. එවන් චිත්ත ස්වභාවයක් පිළිබඳව ද නොඇලී වාසය කරන සිතකට අල්ලා ගැනීමට කිසිවක් නොමැති තැන නිරෝධ වී යයි. තමා යැයි සිතා සිටි පැවැත්ම මෙයින් බිඳේ. සැකය දුරු වේ. වෙනත් වෘත අනුගමනයෙන් වැළකේ. සංයෝජන සියල්ල දුරු වේ. සඤ්ඤා නොමැති තැන විඳීම නොමැති වී විඤ්ඤාණයට පැවැත්මක් නැතිවන බැවින් මෙම තත්ත්වය සඤ්ඤා-වේදයිත-නිරෝධය යැයි ධර්මයේ සඳහන් වේ. මෙම නිරෝධය තුළට බැස ගන්නෙකු ඊට පෙර හෝ ඒ තුළදී හෝ ඒ පිළිබඳ කිසිවක් නොදනී. මොහොතක මිදීමක් වුවද එය අසීමිත සහනයකි. ඒ සමගම සිතේ ඇති විමන් නැතිවීමත් දැකීමෙන් හේතු එල ධර්මතා ඉතා පැහැදිලිව අවබෝධ වේ.

සඤ්ඤා-වේදයිත-නිරෝධයෙන් මිදුණු විට නැවත කෙළෙස් පහලවීමක් නැත්තේ යැයි ඤාණයක් පහළ වේ. එතෙක් නිවන තහවුරු වන්නේ නැත. තමා කළ යුත්ත කළේ යැයිද නැවත කෙළෙස් පහළ වීමක් නැත්තේ යැයි ද තමා විසින්ම අවබෝධ කරගන්නේ එම ප්‍රඥා ඇසිනි. ඒ රහත් එල අවස්ථාවයි.

අප මෙතෙක් සාකච්ඡා කළ සුත්‍රවලට අනුව ධර්ම මාර්ගය නිවැරදි අවබෝධයෙන් තමා අසා ඇති ධර්මතා සියල්ල උපයෝගී ගරගනිමින් පුහුණුවන ධර්මාවබෝධය ඇති පුද්ගලයා මෙම ත්‍රි චිත්තය වඩමින් කාමයන්ගේ ආදීනව දැක කාමයන්ගේ ගිජුබව දුරු කොට (කාමේසු විනෙයා ගේධං) නැවත මවුකුසක පිළිසිඳගැනීමට නොපැමිණෙයි (නහි ජාතු ගබ්භ සෙය්‍යං පුනරේති) යන කරුණිය මෙන්ත සුත්‍රයේ සඳහන් ස්වභාවය කුමක්ද?. ඒ අනාගාමී ආර්ය

පුද්ගල තත්ත්වය යි. යටෝක්ත ආර්ය පුද්ගල අවස්ථාවට පූර්ව අවස්ථාව යි.

එසේ නම් මෙම ත්‍රි භාවනාව නිවනට උපකාරී නොවන්නේ යැයි කිව හැක්කේ කා හටද? එය හුදෙක් දුර්මතයක් පමණි. භාවනාව මනාකොට නොවඩා සුත්‍රවලට අටුවා ලිවීමට ගොස් සද්ධර්මය විකෘති කළ ඉන්ද්‍රියාවෙන් පැමිණි බමුණු අටුවාචාරීන් වහන්සේ නමකගේ මතයක් පමණි. ඒවා සමාජගත වී සියවස් ගණනාවක් ගොස් ඇති බැවින් බොහෝ දෙනෙක් මෙම ත්‍රි භාවනාව වඩන්නේ ඉතා ප්‍රකට භාවනා ක්‍රමයක් ලෙස වඩන ආනාපානසති භාවනාව වැඩිම ආරම්භ කිරීමට උපකාරයක් වශයෙනි.

නමුත් වඩා විමසිල්ලෙන් සූත්‍ර පිටකය පිරික්සා බලන ඕනෑම අයෙකුට වැටහෙන දෙයක් ඇත. එනම්, බුදු රජාණන් වහන්සේ වැඩිපුරම දේශනා කොට ඇත්තේ සතර බ්‍රහ්ම විහරණ පිළිබඳව බවත් ආනාපානසතිය හුදු එක් භාවනාවක් ලෙස කොතැනකවත් දේශනා කොට නැති බවත් ය. බුදුන් වහන්සේ පවා නිරන්තරම කරුණා සමාපත්තිය තුළ සිත පිහිටා වාසය කළ බවත් සූත්‍රවලින් ප්‍රකට වේ.

ආනාපානසතිය පිළිබඳව දේශනාකර ඇති සතිපට්ඨාන, ආනාපානසති ආදී මජ්ඣිම නිකායාගත සූත්‍රවලට අනුව බුදුන් වහන්සේ ආනාපානසතිය දේශනා කොට ඇත්තේ කායානුපස්සනාවේ එක් අංගයක් ලෙස පමණි. සතර සතිපට්ඨානයම එක්වර නොවඩන්නේ නම් එම සූත්‍රවලට අනුව අවුරුදු හතකින් ඔබ්බට භාවනා වැඩුවත් පළක් ලැබෙන්නේ නැත.

ඇතැම් සූත්‍රවල සඳහන් වන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ හික්ෂුන් වහන්සේලට සම්මුඛව භාවනා උපදෙස් දුන් බවයි. අරිය පරියේසන සූත්‍රයට අනුව පස්වග මහණන්ගෙන් දෙදෙනෙක් පිඬුපිණිස වැඩම කරද්දී බුදුන් වහන්සේ අනෙකුත් මහණන්ට උපදෙස් දුන් බවක් සඳහන් වේ. මජ්ඣිම නිකායේ සච්ච විභංග සූත්‍ර දේශනාවට අනුව සැරියුත් තෙරුන් අන්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිටුවන අතර මුගලන් තෙරුන් ඔවුන්ව එයින් එපිට ඵලයන්ට මෙහෙයවන බවත් සඳහන් වේ. එම අවස්ථාවලදී ලබා දුන් උපදෙස් සූත්‍රවලින් දැකගත නොහැකිය. දින කිහිපයක භාවනා වැඩසටහන්වල දී සම්මුඛව අසනුයේ එබඳු ප්‍රශ්න විය හැකිය. එබැවින් ඔබ ධර්මාවබෝධය කැමැත්තේ නම් කළ යුත්තේ

කුසලවිඡන්දය උපදවා හැකි පමණ භාවනා පුහුණු වැඩසටහන්වලට අවස්ථාව උදා කරගෙන විමසිලිමත් නුවණින් බවුන් වඩා හව වක්‍රයෙන් නිදහස් වීමයි.

සමථ-විපස්සනා නොමැතිව මෙම ත්‍රි භාවනාවෙන් පමණක් නිවන් අවබෝධ කරන්නේ කෙසේදැයි යම් කෙනෙකු ඇසුවහොත් එම ප්‍රශ්නයම වැරදි ප්‍රශ්නයකි. සමථ-විපස්සනා වශයෙන් භාවනාවෙහි බෙදීමක් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සූත්‍රවල නැත. බුදුරජාණන් වහන්සේ සීල ප්‍රතිපදාව, නීවරණාදී ධර්ම සහ කාමයන් අභිබවා ධ්‍යාන වැඩෙන අයුරු සඳහන්වන සමාධි ප්‍රතිපදාව, අනිත්‍යය, දුක්ඛ, අනාත්ම ලක්ෂණ, චතුරාර්ය සත්‍යය, හේතුඵල අනුව හටගැනීම හා නැතිවීම ආදී ධර්මය ඔස්සේ ප්‍රඥා පරිපාකත්වයට පත්වන අයුරු ද දේශනා කළහ. එබඳු ධර්මය අසා ඇති කෙනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙකි. සීල, සමාධි, ප්‍රඥා යන ත්‍රිවිධ අංගයම මෙම ත්‍රි භාවනාව පූර්ව වූ බ්‍රහ්මවිහාර ප්‍රතිපදාවෙන් සම්පූර්ණ කෙරෙන බව ඉහත සාකච්ඡාවෙන් පැහැදිලි විය.

වරක් ගණක මොග්ගල්ලානයන්විසින් “කිමෙක්ද හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙපමණ අවවාද කරද්දී සියල්ලෝම ඒකාන්තයෙන් නිවනට පැමිණෙන්නේද” යනුවෙන් ඇසූ පැණයකට බුදුරජාණන් වහන්සේ දුන් පිළිතුර වූයේ “රජගහ නුවරට යනු කැමති පුද්ගලයෙක් පාර දැනගැනීමට කැමතිව නිවැරදිව පාර අසාදැනගත් නමුත් වැරදි පාරකින් වෙනත් දිශාවකට යන්නාක් මෙන්” මාර්ගය නිවැරදි අවබෝධයකින් තොරව අනුගමනය නොකරන කල්හි නිවනට යන මග අතහැරෙන බවයි. එවිට සතුටු වූ ගණක මොග්ගල්ලානයන් පැවසුවේ “සුවඳ මුල් අතරින් කලුවැල් අග්‍ර වන්නේ යම් සේක් ද, සුවඳ අරටුවලින් රත්සඳුන් අග්‍ර වන්නේ යම් සේක් ද, සුවඳ මල් අතරින් සමන් පිච්ච අග්‍ර

3ම.නි. 141: “සාරිපුත්තෝ හික්ඛවේ, සෝතාපත්ති එලේ විනේති. මොග්ගල්ලානෝ උත්තමන්ථේ”

වන්නේ යම් සේක්ද එසේම සියලු ධර්මයන් අතරින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය ශ්‍රේෂ්ඨ වන බවයි."එබැවින් මිත්‍යා ධර්මයන් පැතිර යා නොදී නිරවුල්ව ධර්ම මාර්ගය පුහුණුවීමට ඔබ නිතර ශ්‍රවණය කරන සූත්‍ර දේශනා වුවත් ප්‍රමාණවත් වේ. අවශ්‍යය වන්නේ කුශලය හා සත්‍යය ගවේෂණය (කිං කුසල ගවේසී - කිං සච්ච ගවේසී වීම) පමණි.

කෙසේ නමුත් වරක් භාවනානුයෝගී වයෝවෘද්ධ ස්වාමීන් වහන්සේ නමකගෙන් එකම පැනයක් අසන්නට ලද අවස්ථාවේදී "ස්වාමීන් වහන්ස, මෙෙත්‍රී භාවනාවෙන් නිවන් අවබෝධ කළ හැකිදැයි අසන ලද විට උන්වහන්සේ මුවගට මද සිනහවක් නගාගනිමින් ඉතා කෙටි මෙන්ම ගැඹුරු පිළිතුරක් ලබා දුන්හ. එනම්, "ඔය කිසිම දේකින් නිවන් දකින්න බැහැ" යන්නයි. එයින් උන්වහන්සේ අදහස් කළේ සිතෙහි නිරෝධය ප්‍රඥා ඇසින් දකිනවිට කිසිවක් එහි නැති ස්වභාවයත් කිසිවකින් හෝ බාධා වේ නම් සිතේ නිරෝධයක් සිදු නොවන බවත් ය.

සාධු! සාධු!! සාධු!!!

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථාවලිය

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය

මජ්ඣිම නිකාය, (2006), ත්‍රිපිටක බුද්ධ ජයන්ති සංස්කරණය,

නැඳීමාල, කොළඹ.

සංයුත්ත නිකාය, (2006),ත්‍රිපිටක බුද්ධ ජයන්ති සංස්කරණය,

නැඳීමාල, කොළඹ.

ඉතිවුත්තක අට්ඨකථා, 1927, සංස්. සිරි ධම්මානන්ද හිමි,

කොළඹ, ත්‍රිපිටක මුද්‍රණාලය.

උදානට්ඨකථා, 1920, සංස්. බිහල්පොල දේවරක්‍ෂිත හිමි,

කොළඹ, ත්‍රිපිටක මුද්‍රණාලය.

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

මලලසේකර, ජී. පී. 1964. ලංකා පාලි සාහිත්‍යය, කොළඹ,

ගුණසේන මුද්‍රණාලය.

සිරි සම්බෝධි හිමි, පැණිහෙල. 1999. පාලි භාෂාව හා රචනය,

කොළඹ, සමයවර්ධන මුද්‍රණාලය.

